

**Stanovisko APSPC k pozměňovacímu návrhu § 37 novely ŠZ (č. 561/2004 Sb.) –
rozšíření odborníků ze zdravotnictví k posuzování OŠD o klinického logopeda**

Asociace pracovníků speciálně pedagogických center **nesouhlasí** s návrhem rozšířit skupinu odborníků posuzujících OŠD o klinického logopeda, zároveň podporuje návrh Asociace logopedů ve školství, pozměňovací návrh v tomto paragrafu neschválit.

Naše stanovisko opíráme o tato tvrzení:

- Školní zralost se netýká pouze řečové a jazykové schopnosti. Jedná se o komplexní posouzení kognitivních funkcí, sociální a emoční zralosti a adaptačních schopností dítěte.
- Klinický logoped se úzce specializuje na vývoj řeči a jazyka a na jejich vývojové poruchy, tato diagnostika je však nedostatečná ve vztahu ke školní zralosti.
- Rozšíření výčtu o klinického logopeda by bylo proto nadbytečné, ale i zavádějící, protože stanovisko k odkladu školní docházky nemůže být založené pouze na logopedické diagnostice bez komplexního posouzení klinickým psychologem.
- V rámci ŠPZ dokáže dostatečně erudovaně posoudit řečový a jazykový vývoj školský logoped. Ten obvykle zná situaci dítěte, jeho jazykový, ale i edukační vývoj. Tam, kde není školský logoped, může být klinický logoped přizván ke konziliárnímu vyšetření, tak jak tomu již často je.
- Pro posouzení neurovývojové poruchy je klíčové vyšetření klinickým psychologem, který na rozdíl od klinického logopeda posuzuje další oblasti jako jsou myšlení, paměť, pozornost, percepce, motorika, ale také sociálně-emoční kompetence a výkonová motivace.
- Ve zdravotnictví je několik dalších nelékařských profesí (např. ergoterapeut, fyzioterapeut...), rozšíření profesí pouze o klinického logopeda může být diskriminační.
- Vyhláška 55/2011 Sb., která upravuje činnost zdravotnických pracovníků, neopravňuje klinického logopeda k posuzování školní zralosti, což považujeme za podstatné.
- Klinických logopedů je velký nedostatek, vyšetření všech potenciálních žadatelů o OŠD z důvodu narušeného jazykového nebo řečového vývoje by narazilo na kapacitní možnosti systému, navíc by znamenalo zvýšenou finanční zátěž systému (dvojí obdobné vyšetření školským a klinickým logopedem), zbytečné zatížení dítěte dalším vyšetřením a zvýšenou (časovou a potažmo i finanční) zátěž pro rodiče.

Mgr. Z. Žampachová,
předsedkyně APSPC

Mgr. R. Vrbová, Ph.D.,
členka VV APSPC za logopedickou sekci